

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Načeradského a přísedících Bc. Dany Štecové a Mgr. Libora Pospíšila v hlavním líčení konaném dne 22. 11. 2022 v Kladně

takto:

Obžalovaný J. Š., narozený v Kladně, řidič, trvale bytem, toho času fakticky na adrese, adresou pro účely doručování,

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době od září roku 2020 do 31. 12. 2020, na přesně nezjištěném místě v přilehlém okolí města, soudní okres Kladno, opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů s frekvencí třikrát až jedenkrát týdně, nejméně ve 14 případech poskytl přesně nezjištěné množství drogy pervitin, kterou získal dosud nezjištěným způsobem nezletilé N. S., narozené, a nezletilé H. U., narozené, přičemž uvedenou drogu nezletilým dívkám poskytoval, ačkoli si byl vědom, že obě dívky nedovršily 15 let věku, droga pervitin obsahuje psychotropní látku metamfetamin, uvedenou v seznamu psychotropních látek v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámech návykových látek, vydaném na základě zmocnění zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách,
2. v přesně nezjištěné době od září roku 2020 do 31. 12. 2020, na přesně nezjištěném místě v přilehlém okolí města, v soudním okrese Kladno, v nezjištěném osobním motorovém vozidle, opakovaně, nejméně dvakrát souložil s nezletilou N. S., narozenou, ačkoli si byl vědom, že poškozená nedovršila 15 let věku,

tedy

pod bodem 1. a 2.:

ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a současně

pod bodem 1.:

neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou nebo psychotropní látku, a to v množství větším než malém vůči dítěti mladšímu patnácti let,

pod bodem 2.:

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem 1. a 2.:

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, (dále jen „tr. zákoník“), a to v souběhu

pod bodem 1.:

se zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

pod bodem 2.:

se zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tuto trestnou činnost a dále za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl shledán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 12. 2021, sp. zn. 3 T 127/2021, který nabyl právní moci dne 21. 1. 2022,

podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu **odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v řízení všech motorových vozidel v **trvání 15 (patnácti) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 12. 2021, sp. zn. 3 T 127/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Soud ve věci rozhodoval na základě obžaloby státního zástupce Okresního soudu v Kladně, podané ke zdejšímu soudu dne 7. 10. 2022, která obžalovanému klade za vinu, že se dopustil zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a to tak, že pod bodem 1. v přesně nezjištěné době od září roku 2020 do 31. 12. 2020, na přesně nezjištěném místě v přílehlém okolí města [REDAKCE], soudní okres Kladno, opakovaně poskytl drogu pervitin, kterou získal dosud nezjištěným způsobem nezletilé N [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Salačová

S [REDACTED], narozené [REDACTED], a nezletilý H [REDACTED] U [REDACTED], narozené [REDACTED], přičemž uvedenou drogu nezletilým dívkám poskytoval, ačkoli si byl vědom, že obě dívky nedovršily 15 let věku, droga pervitin obsahuje psychotropní látku metamfetamin, uvedenou v seznamu psychotropních látek v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydaném na základě zmocnění zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, a pod bodem 2. v přesně nezjištěné době od září roku 2020 do 31. 12. 2020, na přesně nezjištěném místě v přilehlém okolí města [REDACTED], v soudním okrese Kladno, v nezjištěném osobním motorovém vozidle, opakovaně souložil s nezletilou N [REDACTED] S [REDACTED], narozenou [REDACTED], ačkoli si byl vědom, že poškozená nedovršila 15 let věku.

2. Soud po provedeném dokazování shledal, že se skutek stal a dopustil se ho obžalovaný, přičemž oproti podané obžalobě přistoupil k toliko dílčím upřesněním popisu skutku v návaznosti na dále rozebrané výsledky dokazování. Nejde o změny, které by měly vliv na totožnost skutku.
3. Obžalovaný J [REDACTED] Š [REDACTED] uvedl před soudem, že se cítí nevinný. Po návratu z Anglie zjistil, že v Dětském domově v [REDACTED] (dále též jen „Domov“) hledají kuchaře a tak se přihlásil, protože jim chtěl pomoci, byl by jim dva měsíce vařil zadarmo, ale ředitel mu nabídl finanční ohodnocení a tak nabídku přijal. Postupně se v Domově seznamoval s vychovateli i dětmi. Žádné problémy tam neměl, jen jednou mu ředitel vyčítal, že dával dětem mladším 18 let cigarety, tak s tím přestal. Jedna vychovatelka ho při svém odchodu do důchodu varovala, ať si dá pozor, ať není s dítětem sám v kuchyni, že by z toho mohl mít problém, že kvůli tomu už jeden ze zaměstnanců skončil na policii a před soudem. Potom si dával větší pozor, zamykal se. Pracovní činnost ukončil v srpnu 2020, neřekli mu proč. Naposledy byl v Domově dne 1. nebo 2. 9. 2020 podepsat nějaké dokumenty. Poté tam již nebyl, s děvčaty ani s nikým jiným z Domova se pak již neviděl. Maximálně pokud někoho náhodně potkal na ulici, tak ho pozdravil.
4. Poškozené zná toliko tak, jako dalších 50 dětí z Domova. Tehdy jim bylo kolem 13 let, měl to ve výkazech, protože měl peníze určené podle věku dětí, byly ve skupině 12-15 let. Potkával je, pokud byly venku při příchodu do práce, nebo když přebíral zboží a když si přišly pro jídlo a on jim ho dával. Také mu chodily pomáhat do kuchyně s mytím nádobí. Potkával je v rámci normální běžné pracovní činnosti, žádné bližší kontakty nebo styky s nimi neměl. Sám si ze strany poškozených ničeho zvláštního nevšiml, ale když za ním byla na návštěvě přítelkyně, tak ho upozorňovala, že na něj koukají jinak. Od doby co skončil v Domově, je neviděl a ani s nimi nebyl žádnou formou v kontaktu. Nechápe, proč byl děvčaty obviněn, nedával jim drogy ani s nimi neměl pohlavní styk. Tehdy čekal s přítelkyní rodinu, přítelkyně porodila 13. 9. 2020, takže se spolu starali o miminko, chodil do zaměstnání v Amazonu, pak byl v karanténě kvůli COVID a po Novém roce nastupoval do nové práce.
5. V předmětné době používal české telefonní číslo a email [REDACTED], sociální síť nepoužíval, jelikož mu tak dva dny po nástupu do Domova zmizel telefon, na kterém měl ještě anglické telefonní číslo, takže následně zrušil telefon a všechny sociální síť zablokoval. Měl je kvůli svému předchozímu pobytu v Anglii, aby mohl být v kontaktu s rodinou. Přesný název účtu na Facebooku si nevzpomene, šlo vždy o nějakou variaci jeho jména podle toho, co mu bylo povoleno. Kontakty na něj mohly děti získat z nástěnky a internetových stránek, měl tam uvedený český, anglický i pracovní telefon, e-mail i kontakt na svůj Facebook. Děti mu např. psali přes Messenger, co bude k jídlu. K dotazu upřesnil, že to hovoří o těch několika dnech, než si sociální síť zrušil. Pokud jde o používání automobilu, nejprve ho popřel s tím, že žádné auto neměl, posléze upřesnil, že měl půjčený od pana V [REDACTED] modrý automobil VW Polo.
6. Pokud jde o návykové látky, v minulosti užíval marihuanu a pervitin, poprvé drogu zkusil v roce 1994 na vojně a naposledy v prosinci 2021. Užíval pervitin tak 1-2 do roka. V předmětné době s drogami nedisponoval. Je pravda, že došlo k tomu, že ho jedna chovankyně obvinila z toho, že má v kuchyni drogy s tím, že to ví od vychovatele, co pracoval u Městské policie v [REDACTED], ale to

7. Pokud jde o intimní život, tak ten svůj s nikým neprobírá, je to jeho soukromá věc, stejně tak neví nic o intimním životě poškozených. Ohledně návykových látek ví v souvislosti s poškozenými pouze o tom, že jedna z nich byla odvezena sanitkou kvůli tomu, že požíla návykovou látku, kterou údajně našla na ulici. Je možné, že ohledně sexuálního života „něco padlo u kafe“ s ostatními zaměstnanci, ale již si nepamatuje.
8. Poté, co byla přečtena část výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, kdy uvedl, že se jednoho dne ráno vychovatelky bavily o tom, že poškozená U[REDAKCE] přišla z vycházky pod vlivem návykové látky a asi po třech dnech řešily vychovatelky, že je U[REDAKCE] třináct let a chce antikoncepci, všichni byli proti, ale obžalovaný prohodil, že bude lepší, když bude mít antikoncepci, než kdyby byla těhotná. Poté k další otázce uvedl, že si je vědom toho, že je pod 15 let nezákonné mít pohlavní styk, a svou tehdejší odpověď vysvětlil, že nad tím, že by to bylo protiprávní, aby nezletilá měla pohlavní styk, neuvažoval, byla to tehdy spontánní odpověď.
9. Obžalovaný před soudem tuto část výpovědi z přípravného řízení potvrdil jako pravdivou s tím, že mu to již co do podrobností vypadlo z paměti, proto jen obecně zmínil, že se něco řešilo „u kafe“.
10. Ke svým osobním poměrům uvedl, že žije s přítelkyní a jejich dvouletou dcerou, kromě toho má dvě starší dcery, přičemž jedna se již živí sama a na druhou hradí výživné 1 500 Kč měsíčně. Jiné vyživovací povinnosti nemá. Pracuje jako kuchař s příjmem cca 30 000 Kč hrubého, majetek nemá a ani ho nechce, vše hned přepíše na dcery. Dluhy má ve výši cca 80 000 Kč.
11. Poškozená N[REDAKCE] S[REDAKCE] (dále rovněž jen „N[REDAKCE]“), před soudem uvedla, že se s obžalovaným seznámila v době, kdy dělal kuchaře v „děčáku“, chodili spolu kouřit. To od obžalovaného dostávala jen cigarety. Poté co v zaměstnání skončil, se jí ozval přes Messenger, už si přesně nepamatuje, co jí psal, ale ona souhlasila, že by se mohli vidět. Nebylo to dlouho poté, co obžalovaný skončil v zaměstnání, možná měsíc, dva. Obžalovaný přijel kousek za Domov autem. Jaké auto to bylo, si již nepamatuje. Potom společně odjeli kousek dál „se schovat“. Nikdy předtím s obžalovaným v autě nebyla. V autě se jí obžalovaný svěřil s tím, že bere pervitin a také jí ho nabídl za podmínky, že si to nechá pro sebe. Nejprve to odmítla, ale pak si řekla, že to zkusí. Již si nepamatuje, jestli ho zkoušela i na místě, nebo si ho jen vzala sebou zpět do Domova. Množství není schopna přesněji popsat, byla toho víc než špetka, ale míň než kostka cukru. V Domově si pervitin dala společně s H[REDAKCE] (poškozenou H[REDAKCE] U[REDAKCE]). Nejdřív jim přišlo, že to nic nedělá, ale nechtělo se jim pak spát a připadali si rychlejší. Následně se scházela s obžalovaným po asi tři měsíce, nejprve častěji, třeba čtyřikrát do týdne, potom už méně, dvakrát nebo jednou do týdne. Skončilo to, když ji dali na psychiatrii do Loun. Už neví, jak dlouho před tím byla poslední schůzka. Vídali se jen kvůli pervitinu, pervitin dostávala na každé schůzce. Šňupala ho. Kolik bylo schůzek celkem, neví. Určitě jich nebylo méně než pět. Na některé schůzky šla i H[REDAKCE] ale to bylo méně často. Neví, kdy s nimi začala H[REDAKCE] jezdit, došlo na to tak, že si ten pervitin braly společně, a když se měla setkat s obžalovaným, tak se jí H[REDAKCE] zeptala, jestli by nemohla jít s ní. Tehdy si dali pervitin všichni tři společně, obžalovaný jim nasypal dohromady víc, než když za ním chodila sama. S návykovými látkami již zkušenost v minulosti měla a to s marihuanou a s extází, pervitin jako takový předtím neměla, ale když jí odvezli na „odvykačku“ kvůli extázi, tak jí řekli, že v ní byl i metamfetamin. Z hlediska účinků to ale tehdy bylo něco jiného. S obžalovaným se domlouvali přes Messenger. Telefon na obžalovaného měla, na číslo si nevzpomene, ale to nepoužívali. K tomu, že s obžalovaným spala, došlo spontánně, do ničeho ji nenutil ani netlačil, nikdy po ní nic výslovně nechtěl. Nerozebírali to. Sama to brala jako protislužbu. Spali spolu „normálně“. Již měla předtím sexuální zkušenost.

Opakovalo se to, ale nikoliv na každé schůzce. Spali spolu určitě nejméně dvakrát. Bavili se o tom s H[redacted] a H[redacted] jí říkala, že s obžalovaným sex neměla, ale že mu pomohla rukou. Nikdy k ničemu takovému nedošlo, když byli za obžalovaným obě společně. Ke své fotografii s obžalovaným založené ve spisu uvedla, že tehdy byly spolu v autě a prostě se vyfotili. Podrobnosti si nepamatuje. Nic jiného jí nezbylo, samotnou komunikaci ani zprávy od obžalovaného již nemá.

12. V přípravném řízení tato svědkyně uvedla, že obžalovaného poznala jako kuchaře v Dětském domově. Pracoval tam jen několik měsíců. Nijak moc se nestýkali ani nebavili, jen když šli kouřit za kuchyň. Poté co skončil, jí napsal na Messenger, že se mu neozvala a zda by se s ním nechtěla sejít. Souhlasila. Přijel kousek před areál Domova, pak spolu jeli kousek na louku. Něco povídal a pak jí řekl, že by jí chtěl něco říct, ale že si to musí nechat pro sebe. Souhlasila a on pak vytáhl nějaký pytlík, že šnupe. Řekla mu, že je jí to jedno, pokud s tím umí řídit. Šnupl si před ní a zeptal se, jestli chce také. Odmítla, že musí zpátky do Dětského domova a že by to na ní poznali. On jí na to řekl, že se bát nemusí, že to nepoznají, že on také vypadá v pohodě. Tak si také šnupla a ještě jí dal sebou do Domova, kde dala i H[redacted] U[redacted]. Pak už za ním chodila, že chtěla sama. Na schůzkách se domlouvali přes Messenger. Viděli se vícekrát, nic po ní nechtěl. Asi po dvou týdnech se jí zeptal, že jí dá pervitin, zda by s ním za to nespala, ale jestli ne, že to nevádí. Obžalovaný jí do toho nikdy nenutil, brala to jako protislužbu. Tak to potom pokračovalo, než šla na psychiatrii. Styk spolu měli v autě, jezdili na různá místa kousek od domova. Pervitin jí dával asi tak tři měsíce třikrát týdně. Od nikoho jiného pervitin neměla. Předtím již měla ve 13 problém kvůli drogám, měla pozitivní test na trávu a extázi a byla dva týdny na detoxu. Kolikrát spolu měli pohlavní styk, neví, bylo to opakovaně. Nebyl to její první pohlavní styk. Obžalovaný věděl, kolik jí tehdy bylo let, i se jí sám na věk ptal, když se spolu bavili ještě v Domově. O tom, že spolu měli pohlavní styk, se svěřila H[redacted] U[redacted] a poté vychovatelce A[redacted] K[redacted], se kterou pak šly za panem ředitelem. Někdy jezdila za obžalovaným společně s H[redacted], té dávala pervitin, co měla od obžalovaného, a když jeli společně tak jim ho obžalovaný dal oběma. H[redacted] jí říkala, že „mu ho vyhonila“.
13. Svědkyně před soudem k této výpovědi uvedla, že vypověděla před soudem to, co si aktuálně pamatuje, předtím také vypovídala to, co si tehdy pamatovala.
14. Poškozená H[redacted] U[redacted] uvedla před soudem, že obžalovaného poznala, když pracoval v Dětském domově jako kuchař. Vídali se jen „malinko“ v kuchyni, nijak blíž se spolu nebavili. Když potom v Domově skončil, začal se vídat s N[redacted] (N[redacted] S[redacted]) a poté i s ní. Jak s tím začali, neví. N[redacted] jí řekla, že ji obžalovaný pozval ven a že jí dal pervitin. S tím se vrátila ze schůzky, a nabídla jí ho. Poprvé odmítla, ale druhý den byla N[redacted] za obžalovaným znova, a to už nabídku přijala. Od té doby ho braly obě. Šnupaly. Cítila se po něm jinak, nedokáže to popsat, taková zrychlená. Jak často se obžalovaný a N[redacted] stýkali, neví, asi tak jednou, dvakrát do týdne. Neví, kdy začali ani kdy se potkali naposledy. Možná to trvalo měsíc, možná déle. Dvakrát byly za obžalovaným společně. Poprvé k tomu došlo tak, že byla s N[redacted], a když ji obžalovaný viděl, tak souhlasil, že může jít s nimi. Nabídl jí (pervitin) také, a pak je hodil zpět domů. Sama byla za obžalovaným určitě třikrát. Dostávali to sebou v pytlíčku, neví, kolik toho bylo, asi jako necelá kostka cukru, tak tři čtvrtě kostky. S obžalovaným se domlouvali přes Facebook, jeho profil měla od N[redacted]. Někdy schůzku navrhl on, někdy si o ní řekla. Pervitin jim dával jen tak. K ničemu intimnímu mezi ní a obžalovaným nedošlo, nic s ním neměla. Nenapadá ji, proč by N[redacted] tvrdila něco jiného. N[redacted] jí jen říkala, že spolu s obžalovaným spali. Nic bližšího si nevybaví. Z návykových látek má zkušenosti jen s alkoholem.
15. V přípravném řízení tato poškozená vypovídala převážně obdobně, s tím, že se sama s obžalovaným setkala tak třikrát a všichni dohromady jen párkrát. Pokaždé jim poskytl pervitin. Celkem to bylo méně než desetkrát. Brali si ho sebou a užívali ho v dětském domově. Na některé

z otázek, na které odpověděla před soudem, v přípravném řízení odmítala odpovídat. Před soudem k tomu poškozená uvedla, že nyní vypovídá přesněji.

16. Svědkyně A. K. uvedla před soudem, že pracuje v předmětném dětském domově jako vychovatelka. N. S. byla v lednu na psychiatrii pozitivně testovaná na pervitin, řkala, že jí ho dal nějaký kamarád na Silvestra a že to bylo jen jednou. Byla tehdy na propustce u matky. Neřešilo se to. Po pár měsících si ji N. S. zavolala na pokoj, nebylo jí nějak dobře. Řkala svědkyni, že se jí chce s něčím svěřit, že to nebylo jen jednou, že brala pervitin pravidelně, že ho šňupala. Nejdřív se N. bála, nechtěla dělat obžalovanému problémy, ale postupně se od ní dozvěděla, že jí ho nabídl obžalovaný, že se scházeli pravidelně a dávky se zvyšovaly. Probíhalo to někdy v období září až prosinec. Prvotní byla informace, že užívala pervitin, ostatní postupně vyplynulo z konverzace. K tomu, že jí poškozená řekla, že mělo dojít s obžalovaným k něčemu intimnímu, došlo až po několika týdnech, kdy za ní přišla s tím, že to nebylo jen tak, že obžalovaný za pervitin chtěl sex. Docházelo k tomu v autě. Zaznělo i to, že za obžalovaným měla chodit pro pervitin i „H.“ s tím, že si není jistá, zda tam probíhá něco intimnějšího. Svědkyně ví o tom, že poškozená N. měla již předchozí zkušenost s alkoholem, marihuanou a extází, rovněž měla i nějakou předchozí intimní zkušenost. Myslí si, že se jí svěřila proto, že spolu mají bližší vztah, znají se od doby, kdy N. přišla do dětského domova a povídající si o více věcech. N. to nechtěla dál řešit, nechtěla, aby měl obžalovaný problémy, ale svědkyně jí vysvětlovala, že je to důležité a nakonec se domluvily, že s tím půjdou společně za ředitelem. Nemyslí si, že by poškozené obžalovaného obvinily křivě. N. zná dlouho a není to holka, která by lhala a vymýšlela si.
17. Ve věci byl vypracován na obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který byl se souhlasem stran v hlavním líčení čten. Dle soudního znalce obžalovaný netrpí a ani v době činu netrpěl žádnou duševní poruchou, závislostí na návykových látkách ani sexuální deviací, v době činu nebyla přítomna duševní porucha. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zachovány v plné míře. Je plně schopen účasti na trestním řízení a chápe jeho význam. Dle výsledků falopletysmografického vyšetření reaguje nejsilněji na dospívající dívky, s odstupem na dospělé ženy, slaběji pak na ostatní podněty. S ohledem na výsledky vyšetření znalec konstatuje, že u obžalovaného není přítomna sexuální deviace s tím, že obžalovaný je vysoce vzrušivý.
18. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie, byl vypracován rovněž na obě poškozené a před soudem rovněž se souhlasem stran čten. Pokud jde o nezletilou N. S., jsou její intelektuální schopnosti v pásmu průměru, osobnostní vývoj je disharmonický na podkladě neadekvátního a nepodnětného rodinného prostředí a problematických vztahů v rodině, je patrná socioemoční deprivace. Osobnostní vývoj není ukončen, je patrná nezralost a emoční labilita. Ladění je spíše introvertní. Zvýšeně zranitelná. V minulosti sebepoškozování. Projevuje se tendence jednat s menším ohledem na společenské normy. Diagnostikovány poruchy chování. U nezletilé H. U. jsou intelektuální schopnosti v normě na hranici průměru a podprůměru. Osobnostní vývoj je disharmonický na podkladě neadekvátního a nepodnětného rodinného prostředí. Ladění je spíše extrovertní. Projevuje se sociální naivita. Zvýšeně zranitelná, snížená sebedůvěra. Co do schopností správně vnímat prožité a následné reprodukce nebyly zjištěny u žádné z poškozených jakékoliv poruchy s tím, že u nich může docházet ke zkreslení osobní nezralostí. Obecná věrohodnost je u obou zachována. U žádné z nich znalkyně nezjistila motivaci ke zkreslování výpovědi ani známky sklonů ke konfabulacím. Nebylo zjištěno, že by výpovědi mohly být motivovány snahou stát se středem pozornosti.
19. Přílohou znaleckého posudku z klinické psychologie je fotografie mobilního telefonu s fotografií poškozené N. s mužem, kterou poškozená předala znalkyni jako to jediné, co se jí podařilo v mobilním telefonu dohledat ke svým stykům s obžalovaným. Obžalovaný v rámci vyjádření

k této fotografii uvedl, že tato fotografie vznikla ještě v době, kdy pracoval v Dětském domově, tehdy chtěla děvčata a ještě jeden chlapec odvést do centra města, tak je tam odvezl. Zachycení poškozené N[REDACTED] a obžalovaného je tzv. selfie, poškozená je v popředí záběru, obžalovaný je těsně za ní, nad jejím levým ramenem dělá do záběru obličeje, na opačné straně záběru je patrné okénko.

20. K dispozici jsou protokoly o prohlídce těla obou poškozených včetně fotodokumentace. K prohlídce došlo až 4. 5. 2021 tedy s několikaměsíčním odstupem od řešení. Zvláštní stopy nebyly zjištěny, význam je pouze dokumentační co do tehdejšího vzhledu poškozených. Ze vzhledu samotného tak jak je zachycen, nelze bez dalšího dovodit, zda jde o osoby mladší či starší 15 let (což ovšem není pro věc podstatné, to, že obžalovaný věděl o věku poškozených, plyne z jiných důkazů a ani sám obžalovaný tuto skutečnost nerozporuje).
21. Dle sdělení Dětského domova Unhošť z 24. 5. 2022 je evidováno u nezletilé N[REDACTED] dvakrát užití alkoholu (11. 1. 2020, 9. 4. 2021) a jednou metamfetaminu (20. 6. 2020), podrobnější informace k těmto případům nejsou k dispozici (nelze potvrdit ani vyvrátit tvrzení poškozené k tomu, že metamfetamin tehdy požila nevědomky s extází, obecně lze konstatovat ze zkušenosti soudu s touto problematikou, že k přidávání dalších stimulantů včetně metamphetaminu do tablet extáze skutečně dochází).
22. Dle lékařské zprávy z 21. 9. 2020 z ambulance dětské gynekologie byla nezletilá N[REDACTED] vyšetřena pro podezření z pohlavního zneužití, udávala, že měla dvakrát dobrovolný pohlavní styk s použitím prezervativu, panenská blána neporušena, přítomny známky zhojených poranění, otvor blány dostatečně prostupný, takže to, že došlo k pohlavnímu styku, nelze dle lékařky vyloučit.
23. K dispozici jsou dále k poškozené N[REDACTED] zprávy z Dětské psychiatrické nemocnice Louny (zpráva ošetřujícímu lékaři, předběžná propouštěcí zpráva, zpráva pro policii), ze kterých plyne, že ve jmenované nemocnici byla poškozená N[REDACTED] hospitalizována od 6. 1. 2021 do 1. 2. 2021 pro socializovanou poruchu chování, za účelem stabilizace na doporučení MUDr. Kroftové s tím, že nezletilá experimentovala s drogami, má problémy s respektováním pravidel a došlo u ní k předčasné iniciaci pohlavního styku. Nezletilá se adaptovala na hospitalizaci bez potíží, po celou dobu kooperovala, bez větších obtíží dodržovala režim, vůči personálu byla slušná, spolupráce probíhala spíše ve formální rovině, konstatována forie v normě, přiměřená emotivita, bez poruch chování, nesuicidální, raná traumatizace, socioemoční deprivace, nihil psychoticum. Propuštěna byla v kompenzovaném stavu, doporučeny byly ambulantní kontroly, pokračování v individuální psychoterapii, zajištění skupinové terapie v Adě včetně testování na toxikologii. Dle zprávy pro policii byla nezletilá testována 6. 1. 2021 na přítomnost návykových látek, kdy byla pozitivní na THC v hladině 50 ug/ml a vyšší, negativní na metamfetamin – koncentrace ve vzorku pod 500 ug/ml. Nemocnice volila terapeutický přístup, ohledně okolností užití udávala nezletilá pouze obecné informace, že měla užívat drogy s kamarádkou, jejíž jméno nechtěla udat.
24. K zaměstnání obžalovaného v Dětském domově je k dispozici jeho pracovní smlouva z 11. 5. 2020, dle které měl v Dětském domově [REDACTED] pracovat od 12. 5. 2020 na pozici kuchař, sjednána byla zkušební doba v trvání tří měsíců. Dále je k dispozici pracovní smlouva z 29. 6. 2020, dle které měl obžalovaný od 1. 7. 2020 pracovat na poloviční úvazek jako provozář – vedoucí školní jídelny. K dispozici jsou dále dohody o změně pracovní smlouvy z 10. 8. 2020, dle kterých se obě pracovní smlouvy mění na dobu určitou a pracovní poměry zaniknou k 31. 8. 2020. K dispozici je rovněž osobní dotazník zaměstnance, dle kterého má obžalovaný střední odborné vzdělání (SOU Obchodní) v oboru Prodavač. K zaměstnání obžalovaného se vztahuje zpráva ředitele Dětského domova [REDACTED] pro policii ze dne 14. 4. 2021, dle které byl obžalovaný zaměstnán v Domově tak, jak plyne z výše již zmíněných pracovních smluv, a pracovní poměry skončily k 31. 8. 2020 (zpráva obsahuje zjevnou písařskou chybu, kdy je uváděn

aktuální rok 2021 namísto 2020). Obžalovaný coby zaměstnanec nebyl testován na alkohol ani drogy. Jelikož jsou rodinné skupiny rozděleny v Domově podle věku, měl obžalovaný k dispozici rozdělení dětí podle věku, protože podle věku musel hlídat spotřebu a finanční normativy. Bylo zjištěno, že dětem poskytuje cigarety, neméně dvakrát byl upozorněn, že je nesmí nezletilým dávat. Také se stávalo, že za ním chodily dívky, údajně mu chtěly pomáhat. Musely je opakovaně odehnávat, sám obžalovaný to neudělal. Pracovní morálka nebyla vzorová, do zaměstnání chodil „víceméně včas“, potíže byly s jeho přístupem k hygieně, v kuchyni měl nepořádek, mnohdy měl i zašpiněné oblečení. Dále ne úplně dobře zvládal výkaznictví. Na výtky sliboval nápravu, ale ke zlepšení došlo vždy jen krátkodobě. Po vzájemné dohodě byl proto pracovní poměr ukončen.

25. Ze zápisu o doplnění mimořádného šetření sp. zn. 0 ZDU 305/2021 plyne, že státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Kladně bylo 9. 5. 2021 řešeno, že nezletilý v době od října do prosince 2020 přinesl nejméně v šesti případech do Dětského domova pervitin, který měly dostávat od obžalovaného, jako mimořádná událost bylo šetřeno rovněž to, že obžalovaný měl nezletilé N. a H. během trvání svého pracovního poměru dávat cigarety. Bylo řešeno, že Dětský domov se o užívání pervitinu poškozenými dozvěděl až s časovým odstupem od samotné nezletilé N. po jejím návratu z psychiatrie, v předchozí době nebyla tato skutečnost jakkoliv zjištěna, nikdo ze zaměstnanců na nezletilých nic nepozoroval. O užívání drog poškozenými na pokoji věděla pouze jedna další chovankyně, která však nechtěla „být za špatnou“ a proto nic nikomu neoznámila. Státní zástupkyně shledala, že ze strany dětského domova došlo k porušení ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.
26. K pozdější pracovní činnosti obžalovaného je k dispozici zpráva od Amazon Logistic Prague s.r.o., dle které obžalovaný nebyl jejím zaměstnancem, ale pracoval pod agenturou Randstad. Dle zprávy této agentury byl obžalovaný přidělen pro práci v Amazon Logistic Prague v době od 24. 10. 2020 do 9. 12. 2020, pracovní poměr skončil uplynutím sjednané doby, hodnocení pracovní morálky není k dispozici, přiložen je mzdový list dokládající příjmy a absence (karanténa 22. 11. až 7. 12. 2020, od 8. 12. 2020 nemoc).
27. Dle trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 12. 2021, sp. zn. 3 T 127/2021 se obžalovaný dopustil přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a to zkráceně řečeno tak, že dne 8. 10. 2021 řídil motorové vozidlo ačkoliv si byl vědom, že před jízdou užil pervitin, kdy v krvi odebrané cca 37 minut po skončení jízdy byla zjištěna přítomnost metamfetaminu v koncentraci 224 ng/ml. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody na 3 měsíce s odkladem výkonu na zkušební dobu v trvání 12 měsíců a dále trest zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel v trvání 15 měsíců. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 21. 1. 2022.
28. Dle popisu Rejstříku trestů má obžalovaný celkem dva záznamy, vedle výše zmíněného trestního příkazu zdejšího soudu je zde odsouzení Okresním soudem v Ústí nad Labem ze dne 5. 1. 2015, sp. zn. 27 T 13/2011, kdy byl obžalovaný shledán vinným trestným činem organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 171a odst. 1, odst. 2 písm. b), c) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona. Obžalovaný se ve zkušební době podmíněného odsouzení běžící do 20. 4. 2020 osvědčil a hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen, nicméně i k takovéto trestné činnosti lze přihlížet při hodnocení osobnosti obžalovaného co do jeho sklonů k páčání trestné činnosti.
29. V evidenci přestupků má obžalovaný dva záznamy o přestupku proti majetku z roku 2022.
30. Soud výpovědi obžalovaného neuvěřil, shledal že se účelově snaží prezentovat co nejpozitivněji (údajná nabídka, že bude pro Domov pracovat zdarma, tvrzení, že s ním nikdo neřešil, proč s ním byl pracovní poměr ukončen, údajné užívání pervitinu maximálně 1-2 za rok přiznává v minulosti za situace, kdy byl již jednou za řízení pod jeho vlivem odsouzen, tudíž nelze reálně

tvrdit, že by ho nikdy nebral, je otázkou do jaké míry skutečně zapomněl na to, že doporučoval vychovatelkám, aby navzdory svému věku poškozená dostala antikoncepci, přičemž obžalovaný zřejmě zaměňuje, zda se tehdy jednalo o užití drog poškozenou H■■■■■ či poškozenou N■■■■■. Obžalovaný popřel, že by měl s poškozenými jakýkoliv styk mimo svoji pracovní činnost, kdy však z výpovědi poškozených v kontextu pracovního hodnocení z domova a šetření státního zastupitelství (co do konkretizace jmen chovankyň o které se tehdy mělo jednat) plyne, že poškozeným měl již během svého zaměstnání v Domově dávat cigarety. Pouze po opakování dotazu připustil, že užíval nějaký automobil a až poté, co byl konfrontován s fotografií s poškozenou N■■■■■, připustil, že s ní byl někdy v automobilu a to s tím, že to mělo být toliko za účelem odvezení jí a dalších chovanců do města. I když odhlédneme od rozporu s tvrzením poškozené N■■■■■, že s obžalovaným byla v autě až poté, co skončil v zaměstnání, nelze přehlédnout styl fotografie, která neodpovídá vysvětlení obžalovaného v kontextu tvrzení, že se s poškozenou nijak blíže neznal ani nestýkal a byla pro něj jen jednou z padesáti dětí. Pakliže se obžalovaný s nezletilými nebavil o tom, že je uživatelem pervitinu, verze obhajoby rovněž nemá vysvětlení pro to, jak nezletilé přišly na to, že je uživatelem pervitinu, byť zde lze do jisté míry připustit, že by mohlo jít o odhad, jelikož jde o v zdejším prostředí nejrozšířenější tvrdou drogu.

31. Soud naopak neshledal důvod nevěřit výpovědi poškozené N■■■■■, která působila z hlediska podání výpovědi zcela přirozeně. Pakliže zde soud shledával nějakou tendenci, tak spíše vypovídat ku prospěchu obžalovaného, kdy zvláště zdůrazňovala, že pohlavní styk po ní nijak nevymáhal, že k němu došlo dobrovolně, spontánně. Poškozená si byla zřejmě vědoma toho, že by opačné tvrzení mělo pro obžalovaného vážné důsledky a snažila se, aby její výpověď nevyzněla v neprospěch obžalovaného. Rovněž pokud byla tážána na počet kontaktů, při kterých měla od obžalovaného dostat pervitin, či kdy mělo dojít k pohlavnímu styku, snažila se zjevně neuvádět vyšší čísla, např. uvedla to, že mělo dojít k pohlavnímu styku dvakrát, což je logické minimum toho, pokud mělo dojít ke styku opakovaně. Obdobně zní až nelogicky pokud poškozená měla jako minimální počet případů poskytnutí pervitinu uvést pět, zatímco v jiné části výpovědi, kdy po ní nebylo požadováno shrnutí, hovořila o frekvenci z počátku až 4x týdně s tím, že frekvence pak klesala na 2x-1x týdně. Logicky by počet pěti setkání byl takto vyčerpán již během dvou týdnů (první týden 4x, druhý týden 1x), počet případů poskytnutí pervitinu tudíž musel být podstatně vyšší, kdy nelze přehlédnout, že v přípravném řízení s menším časovým odstupem poškozená odhadla počet případů na cca 3 měsíce s frekvencí 3 týdně, což by při průměrném počtu týdnů v měsíci 4,348 vycházelo na cca 39 případů poskytnutí drogy. Pakliže tedy soud spatřuje jisté rysy možného zkreslení výpovědi, jde o nepřesnosti ku prospěchu obžalovaného, což je plně v souladu s výpovědí svědkyně K■■■■■, dle které poškozená nechtěla věc řešit a měla obavy z toho, že obžalovaný kvůli tomu bude mít problémy. Závěry soudu o věrohodnosti poškozené jsou zcela v souladu s tím, jak ji hodnotí svědkyně K■■■■■ v kontextu její dlouholeté znalosti z pozice vychovatelky, ta měla ostatně možnost posoudit její chování v samotném průběhu toho, jak postupně uváděla další a další informace, které se přirozeně odvíjeli od toho, co se snažila řešit (skutečnost, že u ní ohledně pervitinu nešlo o jednorázový exces, ale že ho začala poměrně rozsáhle užívat) a zřejmě teprve až podle reakce vychovatelky dodávala další z pohledu poškozené citlivější informace, jako to od koho drogu získávala a zcela nakonec pak i to, že měla s obžalovaným pohlavní styk. Rovněž znalkyně ohledně introvertně orientované poškozené N■■■■■ (výstřelky dospívající ohledně vzhledu nelze brát jako rozpor ladění osobnosti, identifikace s tzv. „emo“ vzhledem naopak odpovídá jisté frustraci potřeb bohatého vnitřního citového života) neshledala žádné motivy ani tendence k lživé výpovědi.
32. Obstarávání pervitinu obžalovaným pro poškozenou i pro ni samotnou pak plně podporuje rovněž výpověď poškozené H■■■■■, která co do výpovědi působila vůči soudu rezervovaněji a defenzivněji (byť významně méně než jak bylo zachyceno v protokolu o výpovědi z přípravného řízení). Soud co do obsahu i způsobu podání výpovědi nemá důvod nevěřit poškozené H■■■■■,

pokud jde o to, že užívala pervitin, který do Domova nosila od obžalovaného poškozená N■■■■ ani to, že následně došlo k několika společným schůzkám a několikrát se s obžalovaným za účelem obstarání si pervitinu sešla i sama. Rovněž soud nemá důvod neakceptovat poškozenou uváděný minimální počet setkání, kterými si je jistá a které odpovídají kontextu tvrzení poškozené N■■■■, že ke společným setkáním docházelo méně často. Poškozená H■■■■ potvrzuje rovněž to, že se jí poškozená N■■■■ svěřila s tím, že s obžalovaným „spí“. Naopak rozpor je zde v tom, zda obžalovaný požadoval pohlavní styk rovněž po poškozené H■■■■, která takovéto tvrzení odmítá, což je v rozporu s tím, že poškozená N■■■■ uvádí, že jí měla poškozená H■■■■ uvést, že měla obžalovaného uspokojit rukou. Případné pohlavní zneužití poškozené H■■■■ není předmětem tohoto řízení, není nutné odpovědět na otázku, zda poškozená H■■■■ tuto skutečnost popřela před soudem, byť k ní došlo, nebo při hovoru s kamarádkou zmínila tuto skutečnost, ač nebyla pravdivá. Každopádně je zřejmé, že nejde o případ, kdy by se dvojice poškozených domluvila a následně souladně vypovídala o věci. V případě snahy o křivé obvinění by zřejmě tak významný aspekt jako je to, zda měl obžalovaný pohlavně zneužít jednu z nich či obě z nich, těžko vypadl poškozené z paměti. V této souvislosti soud dodává, že soud ani u jedné z poškozených neshledává znaky smyšlené výpovědi a to ani v kontextu jejich výpovědí z přípravného řízení, které při srovnání s výpovědí v hlavním líčení odpovídající přirozené snaze o znovu vybavení prožitého s časovým odstupem, kdy paměťová stopa nezůstává v průběhu času beze změn.

33. Za situace, kdy není k dispozici naprosto nic z hlediska komunikace poškozených s obžalovaným ani ohledně účtu obžalovaného na Facebooku (na který je navázána aplikace Messenger), kdy ze spisu plyne, že se policejní orgány snažily tyto důkazy zajistit, ale poškozené ani obžalovaný již neměli nic k dispozici, přičemž mělo dojít ke smazání účtu obžalovaného i konverzací, je pro podporu výpovědi poškozených významná rovněž přítomnost fotografie, kterou se poškozené N■■■■ podařilo dohledat a kterou předložila znalkyni v rámci svého vyšetření. Její existence obžalovaného, který předtím popíral jakýkoli bližší styk s poškozenou, zjevně před soudem zarazila, což soud utvrdilo v účelovosti jeho tvrzení oproti věrohodným výpovědím poškozených, zejména pak poškozené N■■■■.
34. To, že se N■■■■ s událostí svěřila až s časovým odstupem, věrohodnost její výpovědi nijak nesnižuje, naopak jde o typický jev v takovýchto případech. U nezletilé zřejmě došlo k postupnému vývoji, v rámci zpracování prožitého v návaznosti na pobyt na psychiatrii a navazující terapie, včetně řešení otázky užívání drog. Měla zřejmě potřebu se s prožitým svěřit vychovatelce, se kterou byla zvyklá důvěrně hovořit, a následně se další vývoj věci v zásadě dostal mimo její kontrolu, byť dle všeho neměla zájem na tom, aby věc byla řešena orgány činnými v trestním řízení a obžalovaný byl trestán. Pokud by ho chtěla křivě kriminalizovat, bylo by pro ni v dané situaci velmi snadné mu svojí výpovědí zásadně přihoršit, poškozená však nijak prožité nedramatizuje, naopak se snaží vše popisovat jako méně závažné. Není zřejmý žádný motiv, proč by měly chtít poškozené obžalovanému uškodit, natož pak proč by tak měly učinit za předpokladu, že ho znaly toliko jen jako kuchaře, který pracoval pouhých několik měsíců v domově, a následně s ním od konce srpna neměly jakýkoliv kontakt.
35. Z provedených důkazů nelze přesně určit, kdy mělo k poskytování pervitinu poškozeným docházet, dobu lze na základě výpovědí vymezit pouze obecně obdobím od září do prosince 2020 (viz výpověď svědkyně K■■■■ k tomu, co jí sdělila poškozená N■■■■, k předávání mělo docházet s určitým odstupem od skončení pracovního poměru obžalovaného (viz výpověď poškozené N■■■■), takže nelze vyloučit konec září či začátek října, což by ve výsledku odpovídalo cca době tří měsíců zmínovaných poškozenou N■■■■ (viz její výpověď, poškozená H■■■■a uváděla toliko obecněji, že šlo možná o měsíc, možná o delší dobu). Jelikož množství je znakem kvalifikované skutkové podstaty, soud doplnil popis skutků o uvedení frekvence a minimálního množství případů poskytnutí drogy.

36. Pokud jde o rozpětí frekvence 1-4x týdně, kterou poškozená N[REDACTED] uváděla před soudem, soud ku prospěchu obžalovaného v kontextu výpovědi poškozené z přípravného řízení frekvenci ponížil na 1-3x týdně.
37. Pokud by se jednalo o dobu 3 měsíců, odpovídalo by to z hlediska počtu týdnů (při průměrném počtu 4,348 týdne v měsíci) množství 13-39 (zaokrouhлено na celá čísla) dávek. Pokud by se jednalo o dobu 2 měsíců, jednalo by se o 9-26 dávek u poškozené N[REDACTED]. Logicky, pokud poškozená uvedla, že se jednalo o cca tři měsíce, mělo by jít o dobu blížíící se spíše třem měsícům než dvěma či čtyřem měsícům, pakliže soud vyjde ku prospěchu obžalovaného ze samotné spodní hranice 2,5 měsíce, jednalo by se v přepočtu o 11-33 případů, přičemž pakliže mělo dojít alespoň v jednom případě k tomu, že k předání došlo alespoň 3x v týdnu, je nutné spodní hranici navýšit o 2 tedy na 13. K tomuto minimálnímu počtu předání, i když by bylo ku prospěchu obžalovaného přistoupeno k ponížení o dva týdny (po jednom případě) z důvodu karantény obžalovaného pro COVID (viz potvrzení zaměstnavatele), zůstával by zde počet 11 případů, u kterých byla poškozená N[REDACTED] (včetně případů, kdy souběžně dostávala rovněž poškozená H[REDACTED]), ke kterým je třeba přičíst poškozenou H[REDACTED] uváděné minimum 3 případů, u kterých si byla u obžalovaného pro pervitin sama. Předání pervitinu v 14 případech lze označit za naprosté minimum, pravděpodobně k předání došlo ve výrazně vyšším počtu případů, nicméně i toto minimum je dostačující pro právní závěry rozebrané níže.
38. Nelze určit, jaké přesně množství drogy obžalovaný předával poškozeným v jednotlivých případech, ale jednalo se o dostatečné množství, aby bylo pro poškozené coby začínající uživatelky pervitinu účinnou dávkou, a to i když se poškozená N[REDACTED] dělila s poškozenou H[REDACTED], případně část dávky užila na místě s obžalovaným a až zbytek následně odnesla do Domova. Poškozená N[REDACTED] byla množství schopna odhadnout pouze jako větší než špetka, menší než kostka cukru s tím, že když byly za obžalovaným společně, dal jim větší množství, než když za ním byla sama, poškozená U[REDACTED] toto větší množství popsala jako cca 3/4 kostky cukru. Uvážíme-li velikost běžné kostky cukru, zjevně se nejednalo i při možnosti jistého přehnutí tohoto odhadu, o zanedbatelné množství „na ochutnání“ na hranici účinku, ale o množství odpovídající „normální“ uživatelské dávce.
39. Obžalovaný věděl, že poškozené jsou mladší 15 let, přesto jim pervitin poskytoval, byť je všeobecně známou skutečností, že jde o zakázanou návykovou (psychotropní) látku, která je navíc řazena pro svoji nebezpečnost mezi tzv. tvrdé drogy a nikdo ji nesmí neoprávněně nikomu poskytovat, natož pak osobám mladším 15 let, které zákon chrání i před užíváním legálních návykových látek jako je alkohol a tabákové výrobky. I o těchto aspektech svého jednání obžalovaný musel vědět, stejně tak jako že se jedná o chovankyni dětského domova, tedy osoby, které jsou z hlediska jejich dalšího vývoje zvyšně zranitelné.
40. Pokud jde o skutek ad 2 obžaloby, ani zde není možné konkrétněji specifikovat, kdy či kde k souloži mezi obžalovaným a poškozenou N[REDACTED] došlo, jednalo se o některé ze schůzek rozebraných výše, je proto na místě shodně obecně vymezit časové rozpětí. V návaznosti na výpověď této poškozené soud oproti podané obžalobě přistoupil k uvedení minimálního počtu případů, ve kterých k souloži došlo. Logicky i ve vztahu k tomuto jednání platí, že obžalovaný věděl o věku a poměrech poškozené.
41. Lze tedy shrnout, že obžalovaný se dopustil jednání, pro které byl obžalován, a to tak, jak je uvedeno ve výroku.
42. Pokud pak jde o právní kvalifikaci, obžaloba jednání obžalovaného právně kvalifikovala co do jednání ad 1. i 2. coby přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, který byl v případě ad 1. v souběhu se zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2

písm. d) tr. zákoníku a v případě ad 2. v souběhu se zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.

43. Soud se s navrhovanou právní kvalifikací ztotožnil.
44. Přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo, byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu. Dítětem je zde dle ustanovení § 126 tr. zákoníku osoba mladší osmnácti let.
45. Obě poškozené byly v předmětné době mladší osmnácti let, obžalovaný o této skutečnosti věděl, jednání se vědomě dopustil vůči dětem. Předmětem ochrany je zde zájem společnosti na zdravém vývoji dětí, kdy dle společenské zkušenosti jsou děti zvýšeně zranitelné, v případě nevhodného působení během jejich dětství a dospívání může dojít k tomu, že si osvojí škodlivé návyky či zájmy nebo se u nich rozvinou nežádoucí povahové rysy či sklony, pro které pak pro ně může být obtížné či nemožné vést svůj život tak, aby se nedostávaly do střetu se základními pravidly občanské společnosti. Užívání tzv. tvrdé drogy, jakou je pervitin je skutečností ohrožující po všech stránkách zdravý vývoj dítěte, u této drogy dochází snadno a rychle k rozvoji závislosti, pravidelné užívání takovéto látky je způsobilé po stránce zdravotní, psychické i sociální rozvrátit i život dospělého člověka, natož pak dítěte či dospívajícího, u kterého nebyl dosud vývoj dovršen a pro kterého může být lákavé s návykovou látkou experimentovat, chtít si na její účinky udělat vlastní názor. Bohužel není výjimečné, že bez dostatečného pozitivního sociálního působení a odpovídajícího výchovného vedení si nezletilý plně neuvědomí dopady užívání takovýchto návykových látek na svůj život. K získání potřebného nákladu dochází pak někdy až s větším časovým odstupem s tím, jak postupně pozitivně vnímané účinky drogy jsou převáženy kumulací negativních dopadů na organismus, psychické zdraví i schopnost vedení běžného života. V okamžiku získání náhledu však již může být pro dotčeného v zásadě pozdě, začít znovu bez drog, může být pro něj velmi obtížné, pro některé uživatele je to prakticky nemožné. Stávají se z nich trosky živočichů na okraji společnosti.
46. Pakliže obžalovaný vědomě nabízel a následně at' již z vlastní iniciativy či iniciativy poškozených poskytoval poškozeným drogu pervitin, závažně tím ohrozil jejich další vývoj ve smyslu citovaného ustanovení. Negativní vliv drog je známý obecně, natož pak ve vztahu dětem, u kterých právo neakceptuje ani podávání alkoholu či tabákových výrobků, jelikož i těmito legálními návykovými látkami jsou zvýšeně ohroženi. Obžalovaný musel být přinejmenším srozuměn s tím, že jeho jednání je pro nezletilé z hlediska jejich dalšího vývoje rizikové, jednal tedy úmyslně. Pro naplnění skutkové podstaty je rozhodující vznik ohrožení, není podstatné, zda k narušení vývoje nezletilých skutečně došlo, rovněž tak není významné, zda šlo o nezletilé, u kterých již byl bez zavinění obžalovaného vývoj nějak narušen. I kdyby se jednalo již o nezletilé závislé na pervitinu, obžalovaný by se tohoto trestného činu dopustil, pakliže by je v takovémto negativním zvyku podporoval dalším poskytováním drogy. Toto soud udává pouze pro úplnost, byť ve věci byly zjištěny u poškozené N. [REDAKCE] jisté zkušenosti s návykovými látkami, jednalo se dle všeho o zkušenosti podstatně menšího rozsahu a závažnosti, než o jaké šlo v případě řešeného podávání pervitinu obžalovaným.
47. O ohrožení řádného vývoje dítěte jde i v případě jednání ad 2., tedy co do pohlavního styku s nezletilou mladší 15 let, kdy nepostačuje právní kvalifikace podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož zde nešlo toliko o samotný pohlavní styk s osobou mladší patnácti let, ale obžalovaný lákal nezletilou k tomu, aby s ním pohlavně žila, předčasně zahájila svůj sexuální život a to v kontextu nastavení „vztahu“, kdy obžalovaný dával poškozené pervitin a ona pak s ním „na oplátku“ měla pohlavní styk. V nezletilé tím budoval návyk, že pohlavní styk není jen otázkou soukromého intimního života, ale je věcí ekonomického kalkulu, prostředkem k tomu, aby člověk získal bez ohledu na pocity vůči sexuálnímu partnerovi to, co chce. Pohlavní styk zde byl devalvován na

komoditu oproštěnou od intimních citů. Poškozené bylo podsouváno, že od ní může být bez ohledu její city požadován pohlavní styk jako odměna, pakliže se k ní někdo chová z jejího pohledu „vstřícně“. Soud zde sice s ohledem na tvrzení poškozené, že obžalovaný pohlavním stykem nepodmiňoval poskytnutí pervitinu (viz výpověď, kdy popsala, že jí obžalovaný řekl, že nebude vadit, pokud s ním spát nebude) neshledal návazně důvody pro právní kvalifikaci souběhu k přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, nicméně nelze odhlédnout od toho, že obžalovaný nejprve po nějakou dobu poskytoval poškozené pervitin a posléze přišel s žádostí o pohlavní styk, kdy byt' žádost prezentoval tak, že bude akceptovat odmítnutí (bez vázanosti na poskytnutí či neposkytnutí pervitinu), musel si být vědom toho, že poškozená může akceptovat nikoliv proto, že by k němu měla odpovídající city, či z jiných důvodů sama chtěla s ním mít pohlavní styk, ale proto, že se mu cítí zavázána, reálně rovněž mohla mít obavu, že i když obžalovaný tvrdí, že mu odmítnutí nebude vadit, ale protože se může cítit mu být dlužná (běžná cena pervitinu na trhu není zanedbatelná), nemohl vyloučit ani to, že bez ohledu na formulaci jeho návrhu může mít poškozená obavy, že odmítnutí může do budoucna vést k tomu, že jí již nebude ochoten poskytovat pervitin. Obžalovaný si musel být vědom, že nezletilou mladší patnácti let vede k předčasnému sexuálnímu životu a navíc k návyku oplácet pohlavním stykem poskytování návykových látek, kdy bohužel v soudní praxi není nijak neobvyklé, že si dívky a ženy závislé na drogách vydělávají na drogu prostitucí, či se sexuální styk snaží „směňovat“ přímo za poskytnutí návykové látky s dealerem či dalšími osobami v rámci drogové komunity. Obžalovaný jednal i zde co do ohrožení vývoje nezletilé úmyslně. Platí shodně s výše uvedeným, že není podstatné, zda k narušení vývoje nezletilé v důsledku jednání obžalovaného došlo, ani zda poškozená měla již nějakou předchozí sexuální zkušenost. I kdyby se obžalovaný jednání dopustil v době, kdy by již nezletilá byla plně sexuálně aktivní, třeba i již v dané době s někým jiným „spala na oplátku“ za poskytování drogy, nesměl by ji v takovémto životním stylu podporovat a to ani v případě výslovné žádosti nezletilé. Na naplnění skutkové podstaty by se ani v takovémto extrémním případě nic neměnilo.

48. Dle ustanovení § 283 odst. 1 tr. zákoníku se přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed. Podle odst. 2 písm. d) tohoto ustanovení je pak skutek kvalifikován, pakliže se ho pachatel dopustí ve větším rozsahu vůči dítěti nebo v množství větším než malém vůči dítěti mladšímu patnácti let.
49. Pervitin je droga obsahující psychotropní látku metamfetamin, která je vedena coby psychotropní látka v seznamu v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydaném na základě zmocnění zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách. Obžalovaný nebyl osobou oprávněnou s touto látkou jakkoliv nakládat, natož pak ji nabízet či poskytovat jiným osobám, natož pak osobám mladším 15 let. Pokud pak jde o znak množství většího než malého, soud nemá důvod odchylovat se od výkladu soudní praxe obsažené ve stanovisku trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. Tpjn 301/2013, dle kterého množství větší než malé je množství, které vícenásobně převyšuje běžnou dávku obvyklého konzumenta, přičemž nelze stanovit konkrétní množství jako nepřekročitelnou hranici, byt' součástí citovaného stanoviska je orientační tabulka pro jednotlivé typicky zneužívané drogy, jelikož je třeba dne citovaného stanoviska „podpůrně přihlížet i k dalším okolnostem vztahujícím se k osobě pachatele, a to zejména, zda šlo o prvokonzumenta či uživatele těchto látek v pokročilém stadiu závislosti, případně i jiným skutečností ovlivňujícím míru ohrožení života nebo zdraví uživatele. Naproti tomu nelze přihlížet k dalším okolnostem charakterizujícím způsob jednání pachatele, tedy zejména k způsobu, jakým pachatel s uvedenými látkami nakládal, dobu, po kterou tak činil, případně i k jiným skutečnostem, k nimž se přihlíží při určování rozsahu (větší,

značný, velký)...“ Pro drogu pervitin se za množství větší než malé v tomto stanovisku považuje více než 1,5 gramu, respektive 0,5 g účinné látky (0,6 g u hydrochloridu). V souvislosti s touto hranicí je vhodné zmínit rovněž rozhodnutí Nejvyššího soudu z 12. 7. 2000, sp. zn. 4 Tz 142/2000, které srovnává množství 0,5 g účinné látky s běžnou jednorázovou dávkou, kdy jde o množství odpovídající desetinásobku běžné dávky 0,05 g účinné látky, k čemuž je nutno dodat ve výše již rozebíraném smyslu, že zde může být zásadní rozdíl mezi běžnou dávkou začínajícího uživatele a již droze navyklého konzumenta, kdy hranice působení pro začínajícího uživatele může být násobně nižší než pro již zkušeného uživatele. V praxi se lze setkat s uživateli, kteří si běžně aplikují drogu v jednorázových dávkách, které by pro začínajícího uživatele znamenala akutní ohrožení zdraví. V případě poškozených, nezletilých mladších 15 let, které neměly návyk na pervitin, by pro naplnění znaku většího než malého rozsahu tedy postačovalo i nižší množství, než u obvyklého, dospělého uživatele. Přesné množství obžalovaným poskytnutých drog nelze určit, poškozené popisovaly toliko obecně množství jako větší než špetka, menší než kostka cukru (poškozená N■■■■), cca odpovídající ¾ kostky cukru (poškozená H■■■■), nicméně bez ohledu na gramáž šlo ve vztahu k poškozeným o dostatečné množství, aby tuto drogu opakovaně užívali dvě nezletilé, tedy šlo z hlediska celkového množství o více než desetinásobek toho, co by potřebovala jedna z nich jako účinnou denní dávku.

50. Soud proto shledal, že obžalovaný naplnil ustanovení § 283 tr. zákoníku nejen co do základní skutkové podstaty, ale rovněž co do odst. 2 písm. d), skutku se dopustil vůči osobám mladším 15 let v množství větším než malém. Jednání obžalovaného bylo úmyslné, věděl, že neoprávněně poskytuje drogu pervitin osobám mladším 15 let, rovněž si z logiky věci musel být vědom toho, v jakém množství jim drogu poskytuje.
51. Podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku se zločinu pohlavního zneužití dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije.
52. Jelikož obžalovaný měl pohlavní styk ve formě soulože s poškozenou N■■■■, která v předmětné době nedovršila věk 15 let, přičemž obžalovaný si byl jejího věku vědom, nelze než ho rovněž shledat vinným tímto zločinem, obžalovaný jednal v přímém úmyslu, chtěl vykonat soulož s poškozenou ve věku mladší 15 let.
53. Pro úplnost soud dodává, že pro naplnění této skutkové podstaty není podstatné, že poškozená s pohlavním stykem souhlasila, osoby mladší patnácti let jsou chráněny před předčasným zahájením sexuálního života bez ohledu na to, zda s pohlavním stykem souhlasí (na základě zkušeností, že zahájení sexuálního života dříve, než je dotčený na sexuální život fyzicky a psychicky připraven, může mít pro jeho či její další život škodlivé následky, přičemž zákonodárce zde zvolil jednoduchou, pro každého snadno rozlišitelnou pevnou věkovou hranici přípustnosti pohlavního styku, byť v praxi samozřejmě nelze vyloučit osobní odchylky v rychlosti vývoje). Pakliže by poškozená se stykem nesouhlasila, mohlo by to mít vliv na případnou další právní kvalifikaci, kdy donucení ke styku násilím, pohrůzkou násilí, pohrůzkou jiné těžké újmy či zneužití bezbrannosti k pohlavnímu styku by odpovídalo právní kvalifikaci znásilnění podle § 185, kdy v případě znásilnění osoby mladší 15 let je stanovena podle ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku trestní sazba od pěti do dvanácti let odnětí svobody.
54. V řešené věci však znaky znásilnění zjištěny nebyly, poškozená se stykem souhlasila, aniž by jí obžalovaný hrozil něčím z výše uvedeného, nebylo zde prokázáno ani to, že by svolila se stykem z obavy, že v případě odmítnutí ztratí přístup k droze, na které si vybudovala závislost, což by následně znamenalo nutnost řešit právní kvalifikaci podle ustanovení § 187 odst. 2 tr. zákoníku s trestní sazbou dva roky až deset let. Poškozená popsala svůj postoj ke styku s obžalovaným tak, že se mu chtěla odvděčit, necítila se k pohlavnímu styku nucena, ani nejednala ze strachu, že by přišla o zdroj pervitinu.

55. Z hlediska právní kvalifikace lze shrnout, že soud s ohledem na výše uvedené jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to ve vztahu k bodu 1. v jednočinném souběhu se zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, a ve vztahu k bodu 2. v jednočinném souběhu se zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku.
56. S ohledem na tyto skutkové a právní závěry soud shledal obžalovaného vinným tak, jak je uvedeno ve výroku. Ve věci nebyly zjištěny žádné skutečnosti, pro které by obžalovaný neměl být za své jednání trestně odpovědný.
57. Pokud jde o trest, obžalovaný se řešeného jednání dopustil poté, co byl dne 5. 1. 2015 vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem ve věci sp. zn. 27 T 13/2011, ale dříve než mu byl dne 12. 1. 2022 doručen trestní příkaz ve věci Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 12. 2021, sp. zn. 3 T 127/2021, kterým byl shledán vinným, jak již bylo výše rozebráno, přečinem podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku spáchaným dne 8. 10. 2021. Je zde proto na místě trest ukládat dle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku jako souhrnný k odsouzení zdejšího soudu ve věci sp. zn. 3 T 127/2021, přičemž ze souběžně spáchaných trestných činů je stanovena nejprísnější trestní sazba za zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy kvalifikovaný podle ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku, které stanoví trestní sazbu odnětí svobody na dva roky až deset let.
58. Jelikož soud ukládal souhrnný trest, v návaznosti na jeho uložení podle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 12. 2021, sp. zn. 3 T 127/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
59. Ze zrušeného výroku o trestu pak převzal výrok o trestu zákazu činnosti, na kterém s ohledem na charakter řešené trestné činnosti není důvod cokoli měnit.
60. Obžalovanému polehčuje, že se na něj v současnosti hledí, jako by již nebyl trestán (při ukládání souhrnného trestu samozřejmě nelze dávat k tíži předchozí odsouzení pro sbíhající se trestnou činnost), byť nelze přehlédnout s ohledem na zahlazenou trestnou činnost a skutečnost, že zde jde o vícečinný souběh jednání z konce roku 2020 a z října 2021, tedy že u obžalované nešlo o jednorázový excés, navíc v kontextu v poslední době opakovaně páchaným přestupkům, že je zde již zřetelná tendence dopouštět se protiprávní činnosti.
61. Byť obžalovaný odmítá, že by se jednalo o důsledky negativního vlivu užívání návykových látek, je zde zřejmý negativní vývoj směrem k páčání protiprávní a trestné činnosti v posledních letech, zvláště pokud poslední roky srovnáme s tím, že obžalovaný ročník 1975 se až do odsouzení ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 27 T 13/2011 nedostal do konfliktu s trestním právem. Obžalovaný svoji vinu v celém rozsahu popíral, s ohledem na zvolenou taktiku obhajoby u něj logicky nemohlo dojít ke vzniku polehčující okolnosti ve smyslu doznání či prohlášení viny, nejsou zde nicméně ani dílčí známky lítosti či sebereflexe. Pokud jde o přitěžující okolnosti, většina významných aspektů je vyjádřena již v právní kvalifikaci, nicméně je na místě zmínit, že obžalovaný se činu dopustil v návaznosti na své předchozí zaměstnání v Dětském domově vůči chovankyním, jeho postavení kuchaře navíc zaměstnaného pouze po krátkou dobu sice není důvod přeceňovat co do zneužití postavení autority, nicméně soud považuje za významné a zavrženíhodné, že obžalovaný zneužil svého zaměstnání v Domově k tomu, aby navázal kontakt s nezletilými, na kterých se následně dopustil trestné činnosti, kdy si musel být vědom toho, že chovankyně Dětského domova jsou co do jeho negativního působení zvláště zranitelné, nemají přirozenou sociální oporu v rodině a přinejmenším eventuálně musel rovněž počítat s tím, že jejich dosavadní životní osudy mohly být natolik komplikované a zatěžující (viz znalecký posudek na nezletilé), že je pro nezletilé i bez dalšího obtížné se s nimi

vyrovnat, pokud je pak vystaví své trestné činnosti, mohou být negativní dopady jeho jednání ještě závažnější než v případě nezletilých, jejichž vývoj byl jinak dosud harmonický.

62. Pro úplnost pak soud dodává, že v řádném případě není na místě uvažovat v tom smyslu, že by jednání pachatele mělo být méně závažné z toho důvodu, že se jej dopustil vůči takové poškozené, která měla ohledně návykových látek, respektive pohlavního styku již nějakou zkušenost. Jde o skutečnosti, pro které je na místě takovýmto nezletilým poskytnout zvýšenou ochranu a podporu, nikoliv dále narušovat jejich vývoj a směřovat na ně páčání trestné činnosti na základě vědomého či podvědomého kalkulu, že je u nich vyšší pravděpodobnost, že se nechají zlákat a jednání pachatele neoznámí.
63. Pokud jde o skutečnost, že obžalovaný je primárně sexuální orientovaný na dospívající dívky a je vysoce vzrušivý (viz znalecký posudek na obžalovaného), soud tuto okolnost nemá důvod dávat k obžalovanému k tíži. Sexuální orientace, respektive sexuální preference (soud zde nemá důvod pouštět se do polemik, zda je či není považovat hebofilii za sexuální poruchu, či jde o aspekt „normální“ sexuality v rozporu se sociálními a právními normami), stejně tak jako míra sexuální vzrušivosti může být významná jako kriminogenní faktor, pakliže pachatel má obtíže vést pro něj uspokojivý sexuální život bez toho, aby se dostal do konfliktu se zákonem, ale nic nespovídá pro závěr, že by obžalovaný neměl být schopen svůj sexuální pud ovládat a žít i po této stránce v souladu se zákonem. Byť je u něj preference dospívajících dívek, jsou pro něj i dospělé ženy atraktivní a nic nespovídá pro závěr, že by neměl být schopen své sexuální puzení držet v mezích zákonnosti. Pro sexuální trestnou činnost nebyl dosud řešen a od spáchání činu uběhla doba cca dvou let, kdy nic nespovídá pro to, že by snad měl takovouto trestnou činnost opakovat. Je možné mít ku prospěchu obžalovaného zde řešené jednání za exces z jinak normálního sexuálního života obžalovaného. Nelze vyloučit, že v tomto ohledu mohlo jít o situační souhrn toho, že jeho běžný sexuální život byl v té době narušen (partnerka obžalovaného v polovině září 2020 porodila – viz výpověď obžalovaného výše) a byl v rámci svého zaměstnání v Domově v kontaktu s dospívajícími dívkami, které pro něj byly sexuálně atraktivní, jeví se mu jako odpovídající, přístupné sexuální objekty (obžalovanému lze v tomto ohledu doporučit, aby v rámci svého budoucího života uvažil, jaká zaměstnání, působení či styky pro něj mohou být z hlediska jeho sexuálního pudu v budoucnosti rizikové).
64. Pokud jde o trestní sazbu dle ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku, je zde dáno poměrně široké rozpětí trestní sazby, což odpovídá rovněž tomu, že tato kvalifikace dopadá na poměrně širokou škálu trestné činnosti, která se již vymyká základní právní kvalifikaci podle odst. 1 tohoto ustanovení, ale nedosahuje ještě závažnosti jednání odpovídajících odst. 3 či 4 tohoto ustanovení.
65. Obžalovaný poskytoval drogu pervitin, tedy vysoce nebezpečnou a škodlivou drogu, navíc v souběhu s další trestnou činností, kdy je třeba brát z hlediska závažnosti a nebezpečnosti v potaz především zločin pohlavního zneužití. Ač u obžalovaného jde o první nezahrazené odsouzení, nelze uvažovat o trestu na samé spodní hranici trestní sazby, naopak jde o trestnou činnost natolik závažnou, že je v kontextu absence dalších polehčujících okolností již na místě reálně uvažovat, zda již není na místě na obžalovaného působit nepodmíněným trestem odnětí svobody a to nikoliv jen z hlediska individuální, ale rovněž z hlediska generální prevence, aby pro potenciální pachatele takovéto trestné činnosti bylo očividné, že takovouto trestnou činnost na nezletilých stát nemůže a nebude tolerovat.
66. Soud nicméně shledal a to i s ohledem na dobu uběhlou od spáchání zde řešené trestné činnosti, že u obžalovaného lze ještě působit mírnějším, výchovným podmíněným trestem na samé hranici výše trestu ještě umožňující podmíněný odklad výkonu. Ačkoliv obžalovaný s ohledem na zvolenou taktiku soudu neumožnil blíže identifikovat příčiny páčání trestné činnosti, lze mít ku prospěchu obžalovaného s ohledem na zjištění k jeho osobě za to, že šlo do jisté míry o situační selhání navazující na kontakty s nezletilými, které obžalovaný v kontextu své sexuality nezvládl

držet v zákonných mezích, kdy obžalovaný s ohledem na vlastní užívání pervitinu si nejen vůči nezletilým, ale i sám vůči sobě bagatelizoval nebezpečnost této drogy a návazně i závažnost svého jednání vůči poškozeným.

67. Soud má za to, že lze očekávat, že u obžalovaného, který aktuálně legálně pracuje a snaží se vést s novou partnerkou normální rodinný život a podílet se na péči o malé dítě, bude podmíněné odsouzení na maximální hranici trestu odnětí svobody na 3 roky za předpokladu stanovení delší zkušební doby v trvání 5 let dostatečným poučením pro to, aby si uvědomil závažnost svého jednání, že je stát nebude tolerovat a pokud nebude schopen žít dále řádný život, s nejvyšší pravděpodobností bude muset několik dalších let strávit nikoliv s rodinou, ale ve vězení.
68. Obžalovaný by si rovněž měl uvědomit, že jde již o druhý případ poměrně vysokého podmíněného trestu. Pakliže se opakovaně osvědčí, i toto odsouzení bude zahlazeno, nicméně poté opět nebude schopen zdržet se dlouhodoběji protiprávního jednání a bude se opět dopouštět závažné trestné činnosti, pravděpodobně nezbude než v rámci případného dalšího trestního řízení uvážít, zda u něj není kriminální narušení natolik závažné, že podmíněné tresty nevedou k trvalejší nápravě a již nezbyvá než přistoupit k uložení nepodmíněného trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci nebo zabrání části majetku,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je

povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 22. listopadu 2022

JUDr. Ondřej Načeradský v. r.
předseda senátu